

plejer det at hedde, og med sine Løjtnanter og sin Anmærkning, og saa — ja, saa faldt Døren i paa det ærede Medlems Bag; han fik den dog med. Det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) forklarer det modsatte. Han siger: Vi have saa længe levet i bare Uenighed, vore Indstillinger fra Bestyrelsen skete delt i Flertal og Mindretal, og nu maatte vi endelig tage vor Stilling som selvstændigt Parti. En tredje Forklaring have vi hørt, den er ikke netop given i disse Dage, men jeg kan tage den med, saa bliver det saadan en smuk Trekant. Den er kommen fra det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), idet han straks efter Brudet med Venstre-reformpartiet rejste omkring i sin Valgkreds og fortalte, at hvis to navngivne Mænd vare komne med i det ny Ministerium, saa var der ingen Ting sket, saa vilde der sikkert ingen Sprængning have fundet Sted. Men hvis nu dette er rigtigt, hvad betyde saa de forrige Forklaringer om Koneilspræsidentens Program og hans paastaaede tabte Tro? Det er et Paa-fund, som man har kastet ud som saa mange andre, det betyder ingen Verdens Ting alt sammen, det er et ret og slet personligt Spørgsmaal, hvori det hele bunder efter det ærede Medlems Forklaring. Saaledes have vi tre forskellige Forklaringer af det samme Fænomen.

I øvrigt opholder man sig over Venstre-reformpartiets Program, og det ærede Medlem for Ringsted siger, at det blev udsløttet, ja, jeg husker ikke Dagen, men jeg tror, det var den 26. Januar om Aftenen, da strøg vi Punktet om de militære Udgifter. At det ærede Medlem gider her i Tinget gentage denne atter og atter gendrevne urigtige Paastand, forundrer mig. Det ærede Medlem ved jo, at Punktet angaaende Forsvarssagen er ganske i nøje ordret Overensstemmelse med det, som han og alle de øvrige Medlemmer, der staa paa hans Side, satte deres Navn under ved Siden af vore Navne den 13. Maj 1903. Det ved det ærede Medlem, men ikke desmindre gentager han sin frejdige Paastand om, at *nu* er dette Punkt gaet ud, *nu* er der foretaget en Svingning. Vi staa ganske der, hvor vi stod, da vi sidst gik til Valg, da vi udsendte vort Valgoppraab, hvori vi betonede, at Spørgsmaalet om Forsvarssagen var nu henvist til en Kommission, som havde til Opgave at udrede denne Sag og skaffe Oplysninger og fremlægge Forslag og saaledes til sin Tid for Rigsdagen og Regeringen at give Anledning til at tage Stilling og føre Sagen frem til

Løsning. Det var Standpunktet foran sidste Valg. Det er det Standpunkt, hvorpaa hvert eneste Medlem af Venstre-reformpartiet og Folketingets Venstre er valgt. Det er det Standpunkt, der underbygger det Mandat, vi sidde inde med i dette Øjeblik. Der staa Venstre-reformpartiets Medlemmer endnu, medens de andre have stillet sig paa et andet Standpunkt — med andre Ord, de have brudt det, hvorpaa vi alle tilsammen bleve valgte sidste Valgdag. Og i Tiden fra Valget til Brudet har det ærede Medlem for Ringsted Gang efter Gang hævdet i sin Egenskab af Ordfører for Militærbudgetterne her i Folketinget, at det skal overlades til Kommissionens fri Overvejelse, hvorvidt Københavns Befæstning skal være Grundlaget for Forsvarsvæsenets Ordning i Danmark eller ikke. Han har umiddelbart før Valget, altsaa medens han fungerede som Ordfører, skrevet med Navns Underskrift følgende: Først naar Forsvarskommissionens Betænkning kommer, bliver der Tale om, hvorvidt der kan indvindes Besparelser paa de militære Budgetter.

Saaledes har det ærede Medlem hævdet den Stilling, vi fremdeles fastholde i nøje Overensstemmelse med vort Valgmanifest af 13. Maj 1903, som alle vore Navne staa under, Gang efter Gang har han hævdet dette i Kamp med Socialdemokraterne, i Kamp med dem, med hvem han nu er allieret i Kraft af sin Svingning, i Kraft af sit Brud med det, han i tidligere Aar har forsvaret som sit og vort Standpunkt. Det er Stillingen og ikke det, som han paastaar og paastaar med fuldkommen Uret, at vi havde strøget noget af Venstres gamle Program. Vi have gentaget, fastholdt og fremholdt det samme, som vi fastholdt og fremholdt sidste Valgdag, da vi alle her stode sammen, det ærede Medlem for Ringsted og jeg og alle vi andre, hvad enten vi staa paa den ene eller den anden Side af den Kløft, der blev dannet (Poul Christensen: Hvordan stiller du dig til Fæstningen?) Det ærede Medlem maa overlade den Slags dumme Afbrydelser til Vælgerforsamlinger. De passe sig ikke her i Tinget. (Zahle: Ere Vælgerne da dumme?) Jeg siger: den Slags Afbrydelser passe der, for der mener det ærede Medlem, de kunne gøre sig, de gøre sig ikke her. Det ærede Medlem kan jo ikke med nogen som helst Føje stille dette Spørgsmaal til mig, ikke med mere Ret, end han kan stille det til det ærede Medlem for Ringsted, der Gang efter Gang